

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтлавина“ — гр. Варна.

СВѢТЛАВИНА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Телефонъ № 311.

За обявления се плаща:
1 левъ на първа страница
и 80 ст. на четвърта стра-
ница на петте реда.

За обявления на еднотѣ-
нитѣ пристави се плаща
по 0.5 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приматъ.
Ракописи не се връщатъ.

З ж болъкарка
Г-ца Софа Г. Харчева
дипломирана отъ Императорския новоросийски
университетъ, ще се установи въ Варна.

ДЪРВА ЗА ГОРЕНЕ
Янко Д. Джамбазовъ,
ПРОВАДИЯ.
Продава на вагонъ, франко Гара Синделъ зли Варна,
най-доброкачествени изданкови мешови (бѣло меше) дърва за
горене. Цѣни умѣрени.
Споразумѣние при сжция въ Провадия.

Иванъ Касабовъ,
(секретарь при окр. управление)
дири кѣща съ 3 стаи и кухня, обязательно съ
дворъ и вода въ кухнята.

Варненско Градско Общинско Управление.

Обявление

№ 7370.

гр. Варна, 19 априлъ 1912 год.

На 25 май т. г. до 4 часа слѣдъ обѣдъ въ
кметството ще се произведе търгъ съ тайна кон-
куренция за отдаване на прѣдприемачъ „достав-
ка 2000 запорни краччета ведно съ принадлеж-
ноститѣ имъ“.

Приблизителна стойность 40,000 лева.

Залогъ 2000 лева.

Поемнитѣ условия се продаватъ при кмет-
ството срѣщу 50 стот.

КМЕТСТВОТО.

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1374.

Варна, 14 Априлъ 1912 год.

Обявява се, че ще се произведатъ слѣднитѣ
търгове:

На 22-й май т. г. въ канцеларията на посто-
яната комисия, съ тайна конкуренция, за отдава-
нето на прѣдприемачъ направата на амбулаторно
здание въ с. Арнаутларъ съ приблизителна стой-
ность 21,500 лв.

Офертитѣ ще се приематъ до 4 ч. сл. обѣдъ.

На 19-й май т. г., 10 часътъ прѣди обѣдъ
въ канцеларията на окр. стопанство, съ явна кон-
куренция, отдаването на наемателъ 191 декаръ
ниви, принадлежащи на окржж. стопанство „Св.
Константинъ“ за врѣме отъ 15-й априлъ 1912 г.
до 1-й августъ 1913 год. съ приблизителна стой-
ность 800 лева.

Залогъ 5% и документи съгласно чл. 11 отъ
закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и другитѣ тържни книжа,
могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день
въ канцеларията на комисията.

Отъ Комисията.

Варна, 21 априлъ 1912.

Достатъчно е човѣкъ да по-
живѣе въ Варна само единъ
мѣсець, за да види на какво
комарджийско гнѣздо се е обър-
нала; какви скандали често се
повтарятъ и дори убийства все
поради комарджийство. По всич-
китѣ кръчми на затѣнитѣ ули-
ци, се играе всѣка вечеръ ко-
маръ до срѣдъ ноцъ. Има мѣ-
ста, въ които и ученици игра-
ятъ. Не се минава вечеръ да
не се случи нѣкой малкъ или
голямъ скандалъ, а даже захва-
наха да ставатъ и денемъ въ
най-многолюднитѣ улици, както
е случая недавна съ скандала
въ една кръчма прѣдъ общ. уп-
равление.

Всѣка вечеръ по всичкитѣ
почти кръчми и бирарии ще
срѣщнете дребни комарджии, —
ходятъ отъ маса на маса и под-
насятъ карти за томбола. Нѣ-
кой гражданинъ обърне ли вни-
манието имъ на запретения отъ
закона начинъ за печала, тѣ

веднага най-арогантно оскърбя-
ватъ. Нѣколко убийства, които
напоследъкъ станаха, сж пакъ
слѣдствие на комара; напри-
мѣръ, историята съ убития не-
давна войникъ.

Човѣкъ би се запитал, всич-
ко това не се ли вижда отъ по-
лицията и кое друго може да
бъде причината, тя да се по-
казва нѣма и глуха, а со не нѣ-
какви частни облаги? . . . Ами
градския началникъ не вижда
ли всичко това и защо ли не
обрѣща внимание?

Самото обстоятелство, че ко-
марджинтѣ свободно играятъ и
че при забѣлжката отъ нѣкой
гражданинъ тѣй арогантно се
отзоваватъ показва, че всичко
това тѣ вършатъ съ знанието
и разрѣшението на градския
началникъ. Това даже недавна
се потвърди отъ единъ комар-
джия прѣдъ едно официално
лице, когато последното пови-
кало единъ стражаръ да му съ-
стави актъ.

Да обърнемъ вниманието на
градския началникъ, считаме за

излишно, защото сме увърени, че той нищо не ще направи. Обръщаме обаче вниманието на министерството, което да постъгне малко юздитъ на политиката за да се унищожи въ Варна това комарджийско гнездо равно да се избъгватъ скандалитъ, обиритъ и даже убийствата.

Министерството, не се съмняваме, най-сериозно ще погледне на този въпросъ и ще влѣзне въ ролята си, защото то скъпи много честта, имота и живота на българскитъ граждани.

До г. П. Мишковъ, протестански проповѣдникъ

— тукъ.

Въодушевени сте, г. Мишковъ, отъ пропагандическитъ си интереси. Въ лукавитъ си замисли и планове да ловите повече жертви на вашитъ заблуждения, хитро употребявате простени и непростени срѣдства. Едно отъ тия хитро употребени срѣдства е и особенитъ отговоръ, който дадохте на отпечатанитъ въ в. „Свободенъ Гласъ“ четири мои до васъ писма. Отъ колонитъ на вѣстника, които всѣки може да чете, прѣнесохте работата въ вашата молилна и то пакъ за доброто, разбира се, на „попа“ — дано да се той отново, чрѣзъ св. Духа, роди, та да стане *чистъ* християнинъ и, подобно на васъ, *избрано* оръдие на тая св. Духъ. Че отговоръ ще давате на тия ми писма, узнахъ отъ еднометровитъ на длѣжъ и ширъ печатни афиши, що на всѣки десетъ крачки красяха варненскитъ улици въ надвечерието на тържественото посрѣщане парижкия кметъ, — какъ умѣйте пъкъ да избирате и моментитъ! На тия афиши, въ които се забѣлѣзваше една празнота: липсваше пригласеното ви и привлекателно лице, съ едри букви бѣ отпечатано: „пастиръ (а защо не проповѣдникъ?) П. Мишковъ на 10 ч. суринята и 8 ч. вечерята ще говори на тема: „насоката на протестанството...“ и съ по-малки букви — „въ отговоръ статитъ на свещ. Д. Тодоровъ въ вѣстн. „Своб. Гласъ“ — тукъ сигурно ще има печатна грѣшка: вие никога не употребявате думата *свещеникъ*, а или *чернокапенецъ* или *попъ*. Всѣки, който прочете тия афиши, — а не допускамъ да има варненецъ, който да не ги е челъ —, защото, слѣдъ повторното имъ залѣпане по улицитъ, раздаваха се и на рѣка отъ слугата ви, непрѣменно си е помислилъ нѣщо съотвѣтственно съ тѣхната голѣмина и внушителност, т. е., че и отговорътъ ви ще бѣде „прагдивъ“, „намѣсто“ и защитата ви на *безкористната* дѣйност на разнитъ у насъ мисионери, скрити задъ протестанското лицемѣрие, ще е една отъ най-блѣстящитъ.

Съ нетърпѣние чакахъ, ми казваше единъ приятелъ, кога ще чуке часътъ 9^{1/2}, за да ида въ протестанската молилна и заема едно отъ близкитъ до г. Мишкова мѣста. Отидохъ. Мишковъ започна рѣчта си гордо и внушително. Изслушахъ я до край. Но какво бѣ моето очудване, когато той въ цѣлата си рѣчъ се мѣчѣ да доказва, че, благодарение само на протестанската библия, англичанитъ сполучили да изтрѣпятъ прѣизпълненитъ съ страхъ Божий *бури*! а останалитъ живи отъ тѣхъ да обрнатъ на роби!, че благодарение на сжщата библия и англичани, и германци, и американци изгнани, прѣфинили и развратъ, и разкошъ, и

библия сжщитъ тия народи развратявали и впоследствие поробвали и погубвали жителитъ на Африка, Азия и пр.!; че благодарение на тая библия американцитъ се научили да даряватъ метреситъ си съ шоколадени яйца, дълги до три метра!; че благодарение на сжщата библия китайцитъ махнали монархизма, а обикнали републиката! и че пакъ благодарение на тази библия, протестанскитъ страни държали първо мѣсто въ цивилизацията. И всичко това се дължало на протестанската библия, тѣй много разпространена между поменатитъ народи“.

Вървайте ми, г. Мишковъ, и азъ ви рѣкоплѣскахъ, като ми се разправяше това нѣщо. Зеръ да се доказва, че библията, и то тази, която вие четете, е дала на народи, като английския, американския и др. разрѣшение да убиватъ беззащитнитъ хора; да развратничатъ и да учатъ на развратъ невиннитъ божии чада; да ги поробватъ и имъ отнематъ поминъка, — това не е лесна работа. И понеже вие блѣскаво сте я извършили, отъ сега вие можете да разчитате на божие благоволение, — не на орденъ, защото вие не обичате да си кичите гърдитъ съ *тенежета*.

На 8 часа вечерята моя приятелъ билъ пакъ на мѣстото си. И тоя пѣтъ той ви изслушалъ. Били сте „силень и остъртъ“ въ рѣчта си. „Ние, протестантитъ, обичаме православната църква“, сте заявили, „обичаме я и затуй я наричаме гнусна, шарлатанска, кръвопѣйна“. „Обичаме и православнитъ българи, затуй ги наричаме и безнравствени диваци, заслѣпени отъ невѣжитъ чернокапци, които знаятъ само да кръщаватъ, вѣнчаватъ и опяватъ“. Ние, протестантитъ, искаме да покажемъ на тия диваци „истината“ и „живата църква“. И понеже ний, протестантитъ, познаваме „истината“ и прѣбждваме въ „живата църква“, прѣраждаме се чрѣзъ св. Духа, затова винаги сме чисти, непорочни, безкористни и прѣслѣдваме само личнитъ си интереси, а нищо друго, защото „Христосъ е за свѣта и свѣтътъ — за Христа“.

Съ туй сте свършили, г. Мишковъ. Вървамъ сега неопушената ви съвѣстъ да се е уталожила, защото отхвърлихте онова, що единъ чернокапенецъ си позволи да каже за протестантитъ въ България и тѣхнитъ проповѣдници. Но съ тия си *рѣчи*, г-нъ Мишковъ, идете за лишень пѣтъ да докажете, че обичате не *Христа и хората*, а *отричането, сенациитъ, дявола*. Вие ни казахте, че християнството не било *наследствено и частно*, за да оправдаете безтидната си постѣпка: измѣната ви на оная вѣра, въ която сте се родили и възпитали, въ която и до сега прѣбждватъ родителитъ ви; че *всѣки трябва да се отново роди чрѣзъ св. Духа*, за да потвърдите още веднажъ протестанския възгледъ, че тайнството кръщение е безъ значение и смисълъ за спасението на християнина; че българскиятъ св. Синодъ отъ толкова години насамъ прѣвелъ на български само 4 евангелия, когато тѣ не сж повече, а тъкмо четири; че конституцията на българското царство давала право на православнитъ българи да прѣслѣдватъ протестантитъ, когато въ нея нѣма нито членъ, нито пъкъ забѣлѣжка, които да узаконяватъ това прѣслѣждане; и че протестанти трѣба и ний православнитъ да станемъ, за да се цивилизоваме, безъ да обрнете вниманието на слушателитъ си за оная цивилизация, която въ древно врѣме имаше у египтянитъ, гърцитъ и римлянитъ, които не бѣха протестанти. Ала Вий не бихте посмѣяли това да сторите, защото трѣбаше да додите до абсурдната мисълъ, че язичеството стои по-горѣ отъ старата еврейска религия, а християнството — по-долу отъ язичеството. А доказахте ли г-нъ Мишковъ че протестантитъ

такава, то коя собственно протестанска сектанска община може да се нарече тѣй? Лютеранската ли? Калвинистическата ли? Цинглианската ли? Методистката ли? Конгрегационалистката ли? Анабаптиската ли? Пресвитериянската ли? Квakersката ли? Пуританската ли? Генгрутерската ли? Авдентинската ли? Ирвигиянската ли? Менониската ли? Унитариянската ли? Мормонската ли? и пр. пр. Разяснихте ли това на тия, които ви слушаха? И не е ли то по-важно, по сжществено, отколкото блюдкавото ваше говорене противъ свѣщи, икони, обряди, попове, владици и пр.? Но ако вие въ говоренето противъ тия нѣща полагате всичката сжщностъ на евангелската ви ужъ работа между православнитъ българи, наистина шарлатанствувате съ Христа Спасителя и учението Му. Доказахте ли, че протестантитъ сж прѣраждатъ отново чрѣзъ св. Духа и че, слѣдъ, тѣ сж чисти, непорочни християни? И ако сте доказали, защо не отхвърлихте онова, що се пише за тѣхъ и тѣхнитъ пастири? Но по мерзкитъ работи на *ништитъ* вие и збѣ не обѣлвате, а това показва, че си служите съ подлостта и демагогията. Казахте ли на слушателитъ си какво пишете за тѣхъ въ докладитъ си до американцитъ? Какъ оправдахте постѣпкитъ на събрата ви, за когото пиша въ третото ми до васъ писмо? Какъ оправдахте васъ си? Казахте ли имъ, че *не по убѣждение сте станали протестантски проповѣдникъ, а отъ имтересъ*? Или подобни съобщения правите само въ *интимни кръжоци*? Изкоренихте ли вкорененото у православния българинъ убѣждение, че протестанскитъ въ страната му мисии сж агенти на враговетъ му? И ако сте го изкоренили, обяснихте ли на тия, които ви слушаха, за чия хубостъ и американци и англичани прѣскаятъ милиони пари за подържането на тия мисии въ чисто християнскитъ страни? Обяснихте ли имъ защо на васъ, българинъ Павелъ Мишковъ, който служи на българи, ви се плаща за тая служба отъ американцитъ? Казахте ли имъ, че слѣдъ като се ожените, сжщитъ американци ще отпуснатъ и на жена ви мѣсечна пенсияка? И защо? Защото е жена на протестански проповѣдникъ ли? Какъ оправдахте прѣдъ слушателитъ си издържанитъ въ насъ отъ чисто протестанскитъ страни разни училища? Съ изучването на английския ли езикъ? А защо забравихте да имъ кажите, че пакъ отъ Америка вие лично ще съберете *миллионъ левчета* за направата втори етажъ на молилната ви? И ще дадете ли частъ отъ тия *миллионъ левчета* на бѣдницитъ въ с. Кууджукъ, варненско, дѣто прѣди врѣме сте били да вербувате протестанти?

А съ какво оправдахте поведението на събратията Ви прѣзъ периода на нашето политическо освобождение и въ началото на самоуправлението ни? Не бѣха ли тѣ единственитъ противници на всичко онова, което можеше да даде на православния българинъ възможность да запази и свободата си и вѣрата си? Не тѣ ли съ своитъ клеветнически изложения до прѣдствителитъ на протестанскитъ държави сж единичката причина за разпокъсането българскиятъ народъ на толкола части съ цѣлъ да се оздравятъ протестанскитъ пропаганди отъ всѣкъдъ? Не протестанска Англия ли повърна на турчина освободената отъ Русия православна Македония? И защо се е вършило и върши всичко това, г. Мишковъ? Заради Христа ли? Или отъ обичъ къмъ българина, чийто синове сте всички вие?

Лицемѣри, защо затваряте очи и уши прѣдъ истината? До кога ще продължавате да шарлатанствувате съ Христа? До кога ще си служите съ подли и демагогски рѣчи? Защо не разберете, че съ скрититъ задъ бу-

народъ и православната му вѣра вие прѣдательствувате? Защо не прѣстанете отъ да лицемѣрите и да кръскаете: „миръ, миръ искаме“? Окаяни, заради низкитъ ви дѣла, наградата ще ви бѣде само прѣзрѣнието.

Свещ. Д. Тодоровъ.

До Почитаемата редакция на вѣстникъ „Свободенъ Гласъ“, копие вѣстникъ „Свѣткавица“.

Прѣдизвикалъ отговоръ.

„Свободенъ Гласъ“, брой 14, ни донесе единъ огненъ позивъ къмъ прокурорската и слѣдственната власти. Съ „рефинирани мошеничества“ казания вѣстникъ призовава блюстителя на законитъ да не спи, а да се запрѣтне на работа съ д-во „Бждащностъ“ и особно съ бившия му директоръ Ив. Поповъ.

Управителниятъ съвѣтъ на дружество „Бждащностъ“ счита за неизлишно да заяви, че всички разгласи по адресъ на това дружество включително и тия въ „рафинирани мошеничества“ на „Своб. Гласъ“ за нѣкакво ограбване на дружеството, отъ което то — прѣдставлявало сега развалина, че нѣмало било пари да плати на служащитъ си и пр. и пр., всичко това сж лѣжи и улични клюки. Напротивъ, дори и слѣдъ интригитъ и клюкитъ, когато д-вото бѣ подложено на изпитание и прѣдъ кредиторитъ си и прѣдъ сждебната власть, то доказа, че продължава безспирно и редовно да прави честь на своитъ задължения, като своеврѣменно е плащало и плаща своитъ дългове спрѣмо всички свои кредитори, а сжщо на своитъ служащи.

Ако авторътъ на „рафинирани мошеничества“ отъ „Свобод. Гласъ“ има присърдце интереситъ на дружеството и прѣзира законния редъ — акционерното събрание на дружеството, — никой не му е прѣчилъ и не му прѣчи да даде *потрѣсяющитъ доказателства*, които ималъ, направо на г-на пазителя на законитъ, за да получи всѣкой заслуженото.

Чудновато е, обаче, че тоя доброжелатель ималъ билъ *потрѣсяюща доказателства*, и не ги прѣдставилъ въ сжда; а пъкъ се хвали съ „рафинирани мошеничества“ че грижливо ги пазилъ за сжда. По-скоро, по-скоро, г-нъ доброжелателю на дружество „Бждащностъ“, прѣдайте *доказателствата* въ сжда, не пазете ги повече.

Отъ Ураваит. Свѣтъ на Кред. Акц. Д-во „Бждащностъ“.

с. Бѣлово, 12.IV.1912 г.

Г-нъ Редакторе,

Моля, бждете тѣй добъръ и дайте гласностъ чрѣзъ уважаемия ви в-къ, на долнитъ редове, съ което да се обрне вниманието на г-нъ Варненски Фин. Началникъ и г. Държавния Адвокатъ при сжщото управление.

Прѣзъ м-цъ августъ 1909 год. варненския жителъ Яни Пантелиевъ, риболовецъ тукъ, подава молба на Варненския Фин. Началникъ, съ която се оплаква противъ Бѣлевския кметъ, че не му позволява да си построи рибарска колиба въ държавно мѣсто на около 150 метра далечъ отъ езерото, мѣсто, граничаще съ неговото таково, гдѣто той има рибарска колиба.

Това заявление съ надписъ № 10000 отъ 25.VIII.909 г. Фин. Н-къ го прѣпраща на г. Бѣлевски кметъ да даде обяснение защо не се разрѣшава на Яни Пантелиевъ да строи колиба.

На това кмета, тогава Тодоръ Гайдаровъ, съ надписъ отъ 9 IX 1909 г. подъ № 2392, отговаря, че на Яни Пантелиевъ не може да се разрѣши да строи исканата постройка, защото мѣстото е пѣрважно при то той не

живяят негови работници обработващи градината му, граничаща с това място, което той незаконно заграбва от държавното място с цел един ден да го присвои и че той си има рибарска колиба, построена пак в държавно място,

Със писмо № 4134 от 12.V. Фин. Н-къ пише на кмета да съобщи на Я. П. срещу разписка последния в срок от двестедмиси да освободи държавното място и да събори направените постройки.

Тая разписка е връчена на Я. П. едва на 20 август с. г., понеже той отказваше да я получи, в присъствието на Ж. Радев и Д. Тодоров, като в разписката е казано, ако в опрѣдѣления срок не си събори зиданията и освободи мѣстото, то това ще стане насила.

Минава срока и със писмо № 1504 1910 год., кмета съобщава на Финан. Н-къ, какво Я. П. по никакъв начин не иска да освободи мѣстото и да събори зиданието.

Със рапортъ № 2006 и 2025 от 10 12 август с. г. до Варненския Окол. Началникъ (демократъ, какъвто е и Яни Панделиевъ), донася се отъ кмета за ограбеното мѣсто отъ Яни Панделиевъ и че безъ разрѣшение е построилъ здание въ него. На това се получилъ отговоръ съ № 6079 — 19 август с. г. да се глوبي нарушителя и му се състави актъ. Такъвъ му е съставено Я. П. е глобенъ съ 25 лева глоба съ заповѣдъ № 44 — 19 август с. год.

Тая заповѣдъ Я. П. е обжалвалъ прѣдъ II Мировий Сѣдия въ Варна, който съ опрѣдѣление № 692 — 2-й октомври 910 г. отхвърля жалбата му като неоснователна на основание чл. 71 ал. III отъ закона за благоустройството и чл. 83 отъ закона за полицията съ селскитѣ общини.

Минава почти цѣла година и нищо по нататък не е взето за отнимане на мѣстото.

Прѣзъ 1911 год. кмета съ рапортъ 950 отъ 16 априль донася на г. Вар. Фин. Н-къ, че Яни Панделиевъ е построилъ зиданието и е оградилъ ограбеното държавно мѣсто и че е останалъ пълненъ господарь.

На това никакъв отговоръ не последва.

Държавния адвокатъ съ писмо № 1081 отъ 28 априль 911 г. запитва Бѣлевската община дали сградитѣ, които Я. П. е построилъ на държавно мѣсто съществуватъ още и дали е освободилъ държавното мѣсто, което прѣзъ 1909 г. е ограбилъ. Съ писмо № 1103 отъ 4 май 911 г. общината му е отговорила, че сградитѣ стоятъ и ограденото мѣсто се обработва отъ Я. П.

Отъ тогава минава година и види се ще да се иска да се прикрие.

Не само това. Тая година при даване на декларации за недвижими имоти, Яни Панделиевъ подава декларация, че притежава двѣ къщи съ дворно мѣсто 6 декара и отдѣлно градина 3—4 декара, когато той се оплаква прѣзъ 1909 г., че общината не му позволява да си построи рибарска колиба, а декларира въ декларацията *двѣ къщи*. Питаме тия 6 декара Я. П. отъ гдѣ ги е купилъ. Да не би неговитѣ 3 декара купени отъ него сж родили още 6 такива.

Прочее, има думата г. Финан. Началникъ и г. Държавния Адвокатъ.

Това мѣсто сега за сега струва 5 хил. лева, съ която сума се ощетява държавата.

Нека г. Фин. Н-къ прѣгледа декларациитѣ и види г. Я. П. какво е деклариралъ и му поиска документъ за мѣстата означени въ нея.

Гьолски

Г-ле Редакторе,

Моля дайте гласностъ въ колонитѣ на вѣстника си слѣдующето:

дителя при тукашната гара Стефанъ Абаджиевъ и стрѣлочника Маринъ Георгиевъ, бѣ свикано събрание отъ тѣснитѣ социалисти, на което присѣтствували работници отъ стѣкларната фабрика и тухларницитѣ.

На събранието Стефанъ Абаджиевъ агитираше и убеждаваше работницитѣ да се запишатъ въ тѣхната партия, а на тия, които отказаха да сторятъ това заставиха ги насила, като ги прѣдупрѣждаваха, че ще има и бой, нѣщо, което не закѣсняха да изпълнятъ.

Къмъ 4 часа слѣдъ обѣдъ, трима работници въ стѣкларната фабрика, отивайки къмъ фабриката, несоциалисти, биватъ нападнати отъ двама работника, излѣзли отъ събранието, набиватъ ги добръ, пукватъ главата на едина и си отиватъ. Това дѣяние види се направатъ слѣдъ излизането отъ събранието на тѣснятѣ, гдѣто сж се ентусиазирали отъ рѣчитѣ на оратора и на Ст. Абаджиевъ и Маринъ Георгиевъ, служащи при гара Гебедже.

Запитваме г. министра на желѣзницитѣ, трѣбва ли тия двама служащи да развиватъ социалистическото знаме или да служатъ на държавата, като нейни служащи.

с. Бѣлево, 12 априль 1912 г.

Митингъ.

На 15 априлий въ салона на Черноморски юнакъ се състоя грамаденъ митингъ противъ маджарския насилнически режимъ надъ харватитѣ.

Говориха г. г. Ив. Церовъ, Д-ръ Живковъ и Ст. Русевъ и слѣдъ рѣчитѣ се взема слѣдната резолюция:

РЕЗОЛЮЦИЯ

Варненскитѣ граждани, безъ разлика на политически убѣждения, събрали масово на митингъ въ салона „Черноморски юнакъ“ днесъ на 15 априль 1912 година, за да прогестиратъ противъ настаналата диктатура въ Хърватско, като вземемъ прѣдъ видъ:

1. Че съ суспендирането на хърватската конституция отъ страна на унгарскитѣ власти се гони цѣлѣта да се задупи въ тая братска страна прогресивния славянски духъ и свобода и родната хърватска рѣчь;

2. Че това положение на работитѣ и тая политика на потисничество сж съвсѣмъ недостойни за една държава съ претенции за правовъ редъ и култура;

3. Че днешниятъ просвѣтвенъ вѣкъ не допуша подобни брутални режими и похвати въ Европа, особено надъ единъ жизнеспособенъ и високо културенъ народъ,

РѢШИХМЕ:

1. Високо протестираме прѣдъ цивилизования свѣтъ противъ маджарския гнетъ надъ хърватитѣ и противъ безправнето въ Австро Унгария.

2. Изказваме нашитѣ горещи симпатии къмъ братския намъ хърватски народъ въ тежитѣ за него днешни дни, като му пожелаваме енергия въ борбата и пълнапобѣда въ национално-културнитѣ негови стремежи.

3. Натоварваме бюрото да даде и й-пичока гласностъ на

Хрохика

Праздника на априлското въстание.

По случай праздника на Априлското въстание въ съборната църква се отслужи панахида отъ митрополитъ Симеона за упокоение душитѣ на падналитѣ герои.

На панахидата присѣтствуваха: замѣстника на окр. управителъ, градския кметъ, бригадниа и полкови командири, шефоветѣ на другитѣ учрѣждения и опълченцитѣ съ знамето си. Слѣдъ панахидата опълченцитѣ начело съ музика се отпавиха за бирарията на Каракашевъ на чаша бира.

Погребение на останкитѣ на руски офицеринъ отъ 1828 г.

Прѣди нѣколко години, когато сж били колани основи за къщи въ улица „Раковска“ (близо до Войнишка улица), намѣрени сж били много човѣшки кости и войнишки копчета. Къмъ края на 1910 г., когато сж били колани въ тази улица водопроводни канали, намѣренъ билъ гробъ на руски офицеринъ отъ обсадата на Варна въ 1828 г.

Помнятъ нашитѣ читатели какъ били изхвърлени, при водопроводнитѣ работи, човѣшки черепи и кости и какъ се търкалели изъ улицитѣ Най-взмутително бѣше, когато въ улица „Кракра“, прѣдъ едно консулско здание, били изкопани гробове съ човѣшки глави, върху които имало още косми. Тѣзи глави се търкалели изъ улицата. Не се е намѣрилъ никой, който да ги прибере и занесе на гробищата! Какво е за очакване при канализацията? Прѣди освобождението имало български гробища до улица „Кракра“ и на околото.

Благодарение на археологическото дружество прибранъ билъ въ музея черепътъ на руския офицеринъ (съ пагонитѣ му и изгниль мундиръ). Съобщено било на руския консулъ; той дойде въ музея и каза, че трѣбва да бждатъ погребени останкитѣ отъ консулството. Послѣ дойде военния руски аташе отъ София. Обаче не е било сторено нищо.

Най-послѣ археологическото дружество се отправи до тукашния воененъ началникъ съ молба да се погрижатъ военнитѣ за погребението на останкитѣ. Научаваме се, че военното министерство се разпореди, што на Св. Георги, 23 Априль, да стане погребението съ всички военни почести въ братската руска могила въ тукашнитѣ гробища. И така, слѣдъ 16-мѣсечео стоене на останкитѣ въ музея, тѣ ще бждатъ погребени найсетнѣ.

Лични.

Варненския окр. управителъ, г. Ж. Ив. Жековъ е заминалъ за София по служебни работи.

Разтуренъ общински свѣтъ.

Ново-Селския общински свѣтъ, вслѣдствие оставката на повечето отъ половината свѣтници, е разтуренъ. Назначена е тричлена комисия: В. Стояновъ отъ Ново-Село прѣдседателъ, Димитръ Малчевъ отъ същото село и Тахиръ Мехмедовъ отъ Кушъ-Тепе за членове. Назначенъ е изборъ на новъ свѣтъ за 20 май н. г.

Дружествени.

Варненското окол. учителско дружество свиква членоветѣ си на редовно дружествено събрание на 6 май т. г. въ училището „Св. Наумъ“ въ Варна.

— Запасно-подофиц. благовъ. д-во „Другарски Съюзъ“ въ Варна, по слухъ патронния си празникъ, 23 того,

тѣ имъ въ 9 часа сутринта въ дружествената канцелария за по-тържественото отпразднуване.

Градския началникъ разрѣшилъ.

Прѣди нѣколко дни въ една бирария единъ отъ многото комарджии въ една бирария единъ отъ многото комарджии въ Варна разиграваше томбола. Секретаря на окр. управителъ повиха постовия стражаръ и заповѣда да му се състави актъ. Комарджията, безъ да се стѣснява, въ присѣтствие на единъ отъ нашитѣ редактори, заяви, че има разрѣшение лично отъ градския началникъ. — Истина ли е г-нъ началникъ.

Кюрчи Ради.

Замолени сме отъ нѣкои кредитори да запитаме г-нъ дѣловодителя по несъстоятелността на Кюрчи-Ради, не е ли дошло още врѣме да се свикатъ кредиторитѣ и имъ се прѣдстави днешното положение и до кога ще трѣбва да чакатъ?

Годишното събрание на Варненското Археологическо Д-во ще се състои тържествено идущата недѣля на 29 того въ юнашкия салонъ. Желателно е варненскитѣ граждани масово да посѣтятъ това събрание.

Заловени убийци.

Убийцитѣ на войника Яни Панайотовъ отъ Добричъ сж заловени по една случайностъ. Ще се повърнемъ съ подробности.

Настоятелъ на вѣстника ни въ гр. Добричъ и околията му е г. Димитръ Дюлгеровъ, който е упълномощенъ да записва абонати, събира обявления и реклами, а така сжщо и суми на вѣстника срѣщу редовно подписани разписки отъ редактора г. С. Христовъ. Умолявагъ се г. г. абонатитѣ ни да ичатъ пълно довѣрие на г. Дюлгерова и да му даватъ съдѣйствие случай на нужда.

Търси се съдружникъ съ капиталъ за уредена търговия съ земеделчески машини отъ най-реномирана фабрика. Споразумѣние въ редакцията.

IV Варненски Сѣдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 864

На основание изпълнителния листъ № 1189 93 г., издаденъ отъ Козлуджански мирови сѣдия, въ полза на Христо Ивановъ, по прѣхвърляне отъ Кирякъ Михайловъ, отъ гр. Варна, противъ наследницитѣ на покойния Стойчо Друмевъ, отъ с. Куюджукъ, за 280 лева, лихвата имъ 10% отъ 3 X 1892 год. и др. разноски, обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свѣткавица“ съ правонадбаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣднитѣ длъжникови имоти:

1) Единъ дюгенъ за желѣзария, нахождящ се въ селото Куюджукъ, построенъ отъ камакъ и тухли, покритъ съ керемиди, съ дължина около 6 м. и широчина около 5 м. при сѣдби: пѣтъ, общинска крѣпча и общински дворъ, оцѣненъ за 200 лева

2) Нива нахождяща се въ землището на с. Куюджукъ, мѣстността „Ени-Махленски пѣтъ“ отъ 8 декара, при сѣдби: Георги Вълчевъ, Романъ Ивановъ, Янко Жековъ и Костадинъ Кръстевъ, оцѣнена за 300 лева.

Горѣпомѣнатитѣ имоти сж притежание на покойния Стойчо Друмевъ,

Българско Акционерно винарско дружество „Гроздъ“ — Варна.

ПОКАНА.

Управителния съвет на българското акц. винарско дружество „Гроздъ“ — Варна, съгласно чл. чл. 17 и 18 от дружественния устав и чл. 184 от търговския закон, поканва г. г. акционерите на дружеството на обикновено общо годишно събрание, което ще се състои на 13 май т. г. точно в 8 часа прѣдъ обѣдъ в помещението на същото дружество при слѣдния

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1) Докладъ на Управителния и Провѣрителенъ съвети и приемане баланса и сметката „загуби и печалба“ за изтеклата 1911/1912 година и освобождаване отъ отговорностъ Управителния съветъ;
 - 2) Вземане рѣшение за да влѣзе дружеството като акционеръ съ 50,000 лева в нѣкоя спиртна фабрика — в нѣкоя отъ сега съществуващитѣ или пъкъ в такава, която наново ще се учрѣди;
 - 3) Вземане рѣшение за инсталиране въ дружественното помещение за сметка на същото содо-лимонадена фабрика до 12(00) лв. минимумъ.
 - 4) Гласуване кредитъ за бюджета за 1912/1913 операционна година;
 - 5) Измѣнение и допълнение устава на дружеството;
 - 6) Избиране членове за управ. и провѣрителенъ съвети на д-вото, поради изтичане мандата на сегашнитѣ. Ако събрането по недепозирание достатъчно количество акции (чл. 20 отъ устава) не се състои въ назначения денъ, ще се отложи за слѣдующата седмица — 20 май 1912 г., безъ втора покана.
- Депозиранието на акциите, съгласно чл. 23 отъ устава ще става въ кантората на д-вото и въ Българската Народна и Земледѣлческа банки, 2 дена прѣди събрането, т. е. до 6 часа вечерта на 10 или 17 май 1912 г. Удостоверенията за депозиранието въ банките акции трѣбва да се прѣдставятъ въ дружественната кантора до същото време. г. Варна, 12 априлий 1912 г.

Отъ Управителния Съветъ.

Балансъ

отъ 1 априль 1911 г. до 31 мартъ 1912 година.

АКТИВЪ		ПАСИВЪ.	
Каса	2538 92	Капиталъ	2.0000 —
Стока	122994 75	Кредитори	21614 05
Недвижимъ имотъ	93 09 —	Гаранции	20950 —
Движимъ имотъ	3077 —	Гантиеми	4968 45
Длъжници	38041 92	Запасенъ фондъ:	
Сждебни дѣла	7651 —	а) отъ миналата година	1 873 63
Неуредени акции	106 7 10	б) „ текущата година	15723 56
Депозити въ банките	20000 —		28597 19
	326129 69		326129 69

ЗАГУБА И ПЕЧАЛБА

за операционната 1911/1912 година, сключена на 31 мартъ 1912 година.

ДА ДАВА ДА ЗЕМА.

Бюджетни разности	13863 40	Печалба отъ стока	53345 55
Лихви	1263 30		
Печалба 38,218 85 лв. разпрѣдѣлена:			
1) амортизация на недвижимия имотъ:			
а) за овѣхтяване	2000 —		
б) „ ремонтъ	972 —		
2) амортизация на движимия имотъ:			
а) за овѣхтяване	2500 —		
б) „ ремонтъ	1120 35		
в) „ купени нови прѣдмети и напълно амортизирани	1934 30		
Безнадеждни длъжници	9000 19		
Гантиеми	4968 45		
Запасенъ фондъ по устава	45 6 25		
Запас. ф. по рѣшение на управ. съветъ	11137 31	38218 85	
		53345 55	53345 55

ДОКЛАДЪ

Отъ Провѣрителния Съветъ на Българското Акционерно Винарско Дружество „Гроздъ“ — Варна, до Господа Акционерите на същото дружество.

Господа Акционери,

Съгласно чл. 202 отъ търговския законъ, честь имаме да Ви явимъ, че дружеството слѣдъ като очисти всичкитѣ си разходи; като направи амортизация на недвижимия и движимъ имотъ: като заличи безнадежднитѣ си земакия, като отдѣла за гантиеми 4968 л. 45 ст. и за запасенъ фондъ 4586 л. 25 ст., остана чиста печалба 11137 лева 31 ст., която по рѣшение на управителния съветъ на дружеството, е отнесена къмъ запасния фондъ.

Всичкитѣ операции сж вършени съгласно устава и рѣшенията на управ. съветъ, записани сж редовно въ дружественнитѣ книги, отъ които сж извлѣчени горнитѣ „балансъ“ и с/ка „загуба и печалба“ на дружеството, за това Ви молимъ, господа акционери, да ги одобрите така както Ви ги прѣдставяме и да освободите отъ отговорностъ управителния и провѣрителенъ съвети за дѣйствиата имъ прѣзъ 1911/1912 операционна година.

г. Варна, 12 Априль 1912 година.

Провѣрителенъ съветъ (подписаха): П. Т. Баевъ, М. Ковачевъ и Г. Атанасовъ.

ПЕРИМЕТРИ и КОНЦЕСИИ

за манганезъ и други метали се финансираатъ отъ Л. Б., — редакцията на вѣстника.

Модеренъ театръ

(зала „Съединение“) днесъ нова програма, отъ отбрани драми, комедии и изгледи.

новъ, въ размѣръ на 280 лева лихвитъ 10% отъ 13 X 1892 г. и др разности, се продаватъ а по настоящемъ се намиратъ въ владението на Друми Стойчевъ-синъ на покойния Ст. Друмевъ

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣгледатъ книгата по продажбата и да надбаватъ всѣки присжитственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 1ий Априль 1912 год.
IV Сждебенъ Приставъ:
2—2 Д. Х. Ивановъ

IV Варненски сждебенъ Приставъ.

Изпъл. дѣло № 178/912.
ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1147

На основание опрѣдѣлението на Варненски Окръженъ Сждъ, подъ № 2362 отъ 8 юни 1912 год., обявявамъ, че въ продължение на 31 денъ отъ двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣтковица“, съ правонадаване въ 24 часа 5', ще продавамъ на публиченъ търгъ на самото мѣсто—въ общинската канцелария на с. Козлуджа, слѣдния недвижимъ имотъ:

Една кѣща, находяща се въ с. Козлуджа, улица „Варненска“, подъ № 113, едноетажна, отъ 2 стаи, отъ камъкъ и долмалъкъ, при нея прилѣпена асма (дамъ) за добитъкъ покрити съ керемиди, съ дължина около 10 м. и ширина около 4 м. и съ дворъ около единъ декарь, при съседи: Райчо Илиевъ, Колю Тоневъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ.

Първоначалната оцѣнка 250 лева. Горѣспомѣнатия имотъ е останалъ отъ покойния Димо Георгиевъ Гюн-гюрмезовъ, отъ с. Козлуджа, и се продава, съгласно опрѣдѣлението на Варненски окр. сждъ подъ № 2362, 912 год. за въ полза на малолѣтнитѣ.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата на продажбата и да наддаватъ всѣки присжитственъ денъ и часъ до денътъ на продажбата въ канцеларията ми—въ гр. Варна, а въ денътъ на продажбата—въ общинската канцелария, въ Козлуджа.

гр. Варна 16 априль 1912 год.
IV Сждебенъ Приставъ:
1—2 Д. Х. Ивановъ.

III Варненски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1759

За удовлетворение иска на Варненската Землед. Банка по издадения изпълнителенъ листъ № 2401 отъ 30 юний 1901 на II Варнен. Мир. Сждъ, противъ Жеко Дивовъ отъ с. Климентово за 100 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мястния вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1) Едно праздно дворно мѣсто въ селото Климентово отъ 2552 кв. метра, въ което има построена една (сламенна) кѣща полусъборена, отъ плѣтна и покрита съ мѣстни керемиди, служаща за мандри и фабрика при съседи: пѣтъ, Митю Георгиевъ, чешма и Тодоръ Димовъ. Върху горния имотъ има слѣднитѣ възбрани.

1) 295 92 г. по писмо № 2237 отъ 8.VI 95 на II Варнен. Мир. Сждия 2/ 619 903, по прѣдписание № 20687 отъ 30 /XII 903 на Варненския окр. сждъ. Първоначалната оцѣнка 100 лв.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжитственъ денъ и часъ въ канцеларията ми

гр. Варна, 12 Априль 1912 год.
III Сждебенъ приставъ: Я. Б. Начевъ
2—2